

- Az Egyesület háza tájáról
- Tisztelt Támogatóink!
- Az iskoláról röviden
- A Csonka-torony Alapítvány hírei
- Hit- és erkölcsstan az iskolában
- Végre tavasz!
- Nehezebb, mint gondoltam
- Háziasszonyi gondolatok
- Műveljük kertjeinket
- Szalay László: A szentimrei harang
- A kereszténységről
- Prózák, versek
- A ladarúgásról
- Egy kis focinostalgia
- Ismét Petőfi-túra
- Ne engedjük 48-ból
- SUDOKU és más rejtvény a hétköznapokra - mindenkinek

Korábbi lapszámok az interneten:
www.soltszentimrema.hu

ÖN KIADVÁNYUNK MEGVÁSÁRLÁSÁVAL EGYESÜLETÜNKET TÁMOGATJA, S ÍGY LEHETŐSÉGET BIZTOSÍT, HOGY A JÖVŐBEN IS MEGJELENHESSEN LAPUNK.

KÖSZÖNJÜK!

PANEM ET CIRCENSES

Régi mondás, de igaz. Sőt, egyre igazabb. Az ókori rómaiak jól kitalálták. S mi, csodálva őket, vagy csak megértve az ő filozófiájuk lényegét, újra felélesszük Csipkerózsika álmából. Ilyenné nevel minket a világ – mondjuk szinte mindannyian. Mert ezt is belénk nevelték.

Kenyeret és cirkuszt. Milyen jól is hangzik. Etetni a népet, s közben ingyen szórakozást biztosítani neki. Aki látta a Colosseumot, annak monumentalitását, a sok ezer férőhelyes hatalmas építményt, az tudja, mire gondolok. S ehhez nem is kell Rómába utazni, elég egy fénykép hozzá. Az is a fenti értékeket, vagy értéktelenségeket szolgálta.

A jó, öreg Colosseum.

Mert milyen jó is önfelédten nevetni, szórakozni – tele hassal. Az ilyen ember már könnyebben befolyásolható, mert amit kap, arról azt hiszi, az a jó. Valljuk be, ezzel így vagyunk mindannyian – így, vagy úgy. Ki kicsit, ki nagyon. Csak közben elsiklunk az igazi értékek felett. Mert azok mára már nem fontosak.

Legnagyobb ludasnak a tömeg(félre)tájékoztatást tartom. Számszámra zúdulnak ránk az igénytelenebbnél igénytelenebb műsorok, melyeket csak nekünk, csak is a mi ízlésünk szerint gyártanak. Legalább is ezt állítják a média fenegyerekei. S mi mindent elhiszünk. Ezt is. Közben nem vesszük észre, hogy részesei, szenvedő alanyai vagyunk egy szellemi leépítésnek. Mert ugye a gondolkodó, önállóan cselekedni képes ember a rendszer számára nem kívánatos. Mert az gyengíti azt. Sőt, az ilyen ember előbb-utóbb megpróbálja felnyitni a többiek szemét. Az meg kinek jó. A rendszernek biztosan nem. Ezért van a soktucat csatorna. Válogasson belőle az éhes proletár. A kapcsolgatással is elvan az ember, addig sem jár az esze. És közben folyik ránk a csatornák szennye. Persze van köztük értékes alkotás is, de jó el van rejtve közibük, hogy csak kevesen találják meg. És mi lassan fonnyadunk, fonnyadozunk.

A vidék, a falu még tartotta magát, de már ott is látom a repedéseket. Kezdünk városiasodni. Leülünk a tévé, a számítógép monitorja elé, s akarva-akaratlanul a rabjai leszünk. Leredukálódnak, sőt megszűnnek az ember-ember közötti kapcsolatok. Kevesen, nagyon kevesen vagyunk fogékonyak az elképzelt újra, a bevált, hagyományos régire. Csak a most számít. Csak a pillanat. Nem az egész nézzük, csak annak egy darabját. S a legnagyobb baj, a darabból képzeljük el az egészet. Mert így egyszerűbb. Hiába minden szándék, nehéz kikökönteni minket ebből az állapotból. Az én házam, az én váram kiáltással toljuk el a segítő kezét. Ilyenné nevelt minket a környezet. Mert hagytuk.

Most, a Téli esték rendezvénysorozat idei zárásakor elgondolkodtam egy kicsit. Miért van, hogy mindig az a 10-15 ember – jobb esetben – van csak jelen ezeken az előadásokon? Miért nem érdeklí az embereket a helybe hozott, ingyenes ismeretanyag? Pedig színvonalas, jó előadásokat nézhettünk, hallgathattunk. S ami a legfőbb, az élet különböző területéről, különböző szakirányból érkeztek hozzánk az előadók. De mégsem jöttek az emberek. Mindig csak a mag. De ők jöttek, és jönni fognak, mert igénylik a tudást, az újra, másra való rácsodálkozást. Mert így kerekesebb a világ.

Nekik nem cirkusz, és nem kenyér, hanem a megtapintható tájékozottság, a nem mindennapi hangulatok érzékelése, az adni akarás szeretete, s a közösségformálás meghitt melege kell. Mert ilyen emberek is vannak még. S amíg lesznek ilyenek, addig érdemes a szervezésbe sok-sok energiát beleölni, még akkor is, ha tudjuk, sosem térül meg. A kevésből lesz idővel a több, az egyes emberekből a remélt sokadalom. S akkor előbb-utóbb, ahogy az ókori rómaiak mondták, veritas vincit, azaz az igazság győz.

Kéri Ferenc

AZ EGYESÜLET HÁZA TÁJÁRÓL

Egyesületünk január végén megtartotta szokásos, évi közgyűlését. Ezen meghatároztuk a 2013-ban elvégezni kívánt feladatokat.

Elsősorban, mint az alakulásnál, 2008-ban célul tűztük, lapunkat szeretnénk idén négyszer megjelentetni. Ennek idei első számát tartja a kedves olvasó a kezében.

Bár a tavalyi évtől nem mi szervezzük a március 15-i, és október 23-i ünnepségeket, de úgy döntöttünk, részt veszünk azokon. Így egyesületünk is szerepelt a március 14-i községi rendezvényen.

Az 56-os megemlékezést október 23-án rendezti az önkormányzat, azon is szerepelni szeretnénk.

Idén szeptember 7-én, szombaton rendezzük meg zarándoklatunkat a Csonka-toronyhoz. 2013-ban Bagi Ferenc lakiteleki, Puskás Mihály szentkirályi és Esiobu A. Augustus (Ágoston) nyárlőrinci atyákat hívtuk meg az ünnepségünkre. Reményeink szerint most már együtt lesz a Magyar Királyi Szent Család a Csonka-toronynál – ereklyéik által.

A betlehem felállítására november 29-30-án kerül sor. Az ünnepélyes lámpagyújtásra november 30-án, 17 órakor kerül sor – az előző években megszokottak szerint.

Szeretnénk még részt venni a Falunapon, május 25-én. Erre az alkalomra a Csonka Színkör ismét egy külön, sokak számára meglepetés darabbal készül.

Ezek a konkrétumok. Szeretnénk még egy színjátszó estét is szervezni, de ezzel az egyesület berkein belül működő színkört bíztuk meg. Ők tudják, mikor, és mit kívánnak megvalósítani, színre vinni.

Sok ez, vagy kevés. Nézőpont kérdése. Kinek ez, kinek az. Amíg látjuk, hogy érdeklő az embereket, amit tesszünk, addig tesszük.

Kéri Ferenc

Fent: Az 1848-49-es forradalom és szabadságharc községi megemlékezésén az általános iskola 3. osztályosainak emlékműsorát láthatták, hallhatták az ünneplők. A műsort betanította: Harcsás Sándor.

Lent: Nagy István, községünk polgármestere emlékezett a 165 éve történt eseményekre, mutatott rá a párhuzamokra.

Egy régi képeslap a hőskorból.

Községház, posta, iskola. Minden, ami a vidéki polgári élethez kell. És persze emberek, akik itt éltek. Figyelem! Szívesen fogadunk régi fotókat, amelyek a faluban, a mindennapjainkban készültek.

Digitalizálás után visszajuttatjuk azokat eredeti tulajdonosukhoz.

Gondoljuk, sok régi kép van otthonukban, hadd lássák azokat mások is!

Osszák meg értékeiket!

TISZTELT TÁMOGATÓINK!

A Soltszentimrei Általános Iskoláért Közhasznú Alapítvány kuratóriuma úgy határozott, hogy a helyi önkormányzattal együttműködve pályázatot nyújt be a falu játszótérének megújítása érdekében. 2012 őszén vált nyilvánvalóvá, hogy a korábban szülői segítséggel vásárolt és felállított játszótérünk már nem biztonságos a gyerekek számára, így azonnali hatállyal lebontásra került. Tanulóink szívesen használták, tornaóráknak és szabadidős programoknak adott

othont, s miután megszűnt, sokan éreztük hiányát. Rakonczay Hermina jegyzőasszonynak köszönhetően egy olyan pályázati lehetőségről értesültünk, melynek segítségével új és korszerű játszótérrel örvendeztethetnénk meg gyermekeinket. Közhasznú alapítvány lévén kedvezőbb feltételekkel adhattuk be a pályázatot, melynek elbírálása jelenleg is folyamatban van. Ha elnyernék a szükséges összeget, igyekeznénk olyan játékokkal gazdagítani a parkot, amely minden szempontból megfelel a különböző korú és érdeklődésű gyerekek számára,

sokoldalúan fejlesztené mozgásukat, játék- és sporttevékenységüket. Mivel a pályázati munka költségekkel jár, 2013 tavaszán vagyunk egy részét a fenti kiadásokra különítettük el. Az előző évekhez hasonlóan terveink közt szerepel még iskolai kirándulás szervezése, szorgalmas és tehetséges tanulóink, sportolóink támogatása, jutalmazása.

Köszönet mindenkinek, aki alapítványunkat támogatja!

Adószámunk:18360921-1-03

*Magyarné Gelencsér Edit
elnök*

AZ ISKOLÁRÓL RÖVIDEN

2013. január 1-jétől iskolánk fenntartója az állam lett, továbbra is a KTKT része vagyunk.

Munkatervi feladatainkat a KTKT Óvodája, Általános Iskolája Középiszkolája, Szakiskolája és Kollégiuma munkatervében meghatározott jogszabályok és a helyi elvárások alapján állítottuk össze. Az alapvető taneszközeink rendelkezésre állnak. Tanulói létszámunk 90 fő.

Bevezetésre került az 1. és 5. osztályban a mindennapos testnevelés.

A téli szünetről visszaérkezve a félév zárása volt iskolánk legfontosabb feladata. Az első-második osztályosok szöveges értékelést, míg a nagyobbak osztályzatot kaptak. Az alsó tagozat tanulmányi átlaga: 4,07, a felső tagozaté: 3,4 volt. Hiányzási átlag: 18,09 fő/óra.

Januárban a 4-5-6. osztályosok Budapestre a Közlekedési Múzeumba látogattak egy érdekes interaktív

kiállításra, mely a fizika-kémia világába kalauzolta el őket.

Farsangi bálunkon rendkívül sok ötletes egyéni, csoportos jelmezt láthattunk. Köszönöm minden pedagógusnak, szülőnek, diáknak aktív közreműködését a bál sikeres lebonyolításában.

Több versenyen vettünk részt.

Szépíró versenyen Kiskőrösön Benkovszki Zoltán, Lesenkol Fanni, Lukács Árpád, Madácsi Eszter vett részt, felkészítő tanárunk: Gubacsi Márta.

Kazinczy szép magyar beszéd versenyen Barna Nándor 3. helyezést ért el, felkészítő tanára: Bujdosó Istvánné.

Kecelen mesemondó versenyen járt Ilyés Réka, Nagy Cintia, felkészítő tanáraik: Bujdosó Istvánné, Magyarné Gelencsér Edit volt.

Gratulálunk minden résztvevőnek és felkészítő tanáraiknak. További sikereket kívánunk nekik.

A nyolcadik osztályosok továbbtanulási jelentkezései lezajlottak, sorrendmódosításra március 18-19-én van lehetőségük.

Nyílt napokat tartottunk iskolánkban, ahol a két nap alatt 32 órát látogatott meg 38 szülő. Köszönöm megtisztelő figyelmüket!

Az 1848-as forradalom és szabadságharc ünnepét közösen ünnepeltük meg a község lakóival. A színvonalas iskolai műsort a harmadik osztályosok előadásában láthattuk. Felkészítő tanárunk Harcsás Sándor volt.

Már zajlik a következő tanév előkészítése, melynek első lépése az első osztályosok beiratkozása lesz. Erre április 8-án és 9-én kerül sor az általános iskolában, 8.00-18.00 óráig. Várjuk leendő elsőseinket!

A tanév hátralévő részében minden kollegámnak, diákunknak, szorgalmas tanulást, kitartó munkát kívánok.

*Schantlné Farkas Julianna
igazgató*

A CSONKA-TORONY**ALAPÍTVÁNY HÍREI**

A Csonka-torony Alapítvány által szervezett „Téli esték” előadásorozat nagy sikerrel zárult. Az előadások látogatottsága általában 20-25 fő körül mozgott. A Győri Amatőrszínház asztrofotóit bemutató kiállítást is sokan látták így. Köszönjük mindenki részvételét, az Általános Iskola támogatását is.

Kérjük, ajánlja adója 1 %-át alapítványunknak!

Adószám: 18356090-1-03.

Köszönjük támogatásukat!

Schantlné Farkas Julianna

Idén szeptember 7-én rendezzük zarándoklatunkat a Csonka-toronyhoz. A képen a 2011-es rendezvényünk.

HIT- ÉS ERKÖLCSTAN AZ ISKOLÁBAN

„Az erkölcs azon elvek összessége, amelyek a helyes és helytelen, a társadalmi jó és rossz megkülönböztetését segítik a cselekvés szintjén.”
Wikipédia

Más megfogalmazás szerint az erkölcs azon elvek összessége, amelyek a helyes és helytelen, a társadalmi jó és rossz megkülönböztetését segítik a cselekvés szintjén. Kislexikon

Az együttélési normák legalapvetőbb „szabályait” a Szentírás tartalmazza, ez tény. Ha elismerjük, ha nem, az együttélhetőségünk szabályrendszerét a Bibliában találjuk meg, s ezek helyességét még senki nem tudta megcáfolni! Ilyen megközelítésből a hit elválaszthatatlan az erkölctől.

A szocializmusban a közösség érdekei alá kellett rendelnünk egyéni érdekeinket teljes egészében (jaj volt annak, akit nem tartottak "közösségi ember"-nek), ma az egyéni érdek mindenképp fölött. Nem is lehet eldönteni, melyik szélsőség riasztóbb. Az biztos, a mai helyzet e téren tarthatatlan.

Boldog-e az az ember, aki embertársait pocskondiázza folyton, mindenhol, azt gondolván, ő jobb mindenkinél mindenben?

Akinek gyereket inkább az utca neveli, mert „nincs energiája” gyerekére, „nem tud vele mit kezdeni”, mert „nem hallgat rá”?

Aki fizikai javak özönét szerzi magának, bármilyen áron?

Akiben nincs tisztelet senki iránt?

Aki munkáját szükséges rosszként éli meg?

Aki a fészbukon posztol, lájkol, beszélget inkább, mint a gyerekével.

Aki nem hajlandó gondolkodni a saját fejével – pedig értékes gondolatai vannak, csak megriad az önállóságtól?

Azt szajkózzák a médiában, nem kell az iskolában erkölcsstan, mert a családban sajátítja el a gyerek az alapvető értékeket. Ez így is van, de az év nagy részében napjai felét az iskolában tölti, ahol rengeteg benyomás éri és nem mindent sikerül együtt feldolgoznunk.

Mi lesz azzal a kisgyerekekkel, aki azt hallja otthon: „Üss vissza, ne hagyd magad!” „Te úgyis jobb vagy

mindenben!” „Vedd el az övét, ők úgyis gazdagok!” - természetesen sarkított példákat vettem. Tudjuk, a pedagógus egész lényével és folyamatosan nevel (sőt minden felnőtt ezt teszi: mintát ad), azonban vannak helyzetek, amikor jó lenne megállni és beszélgetni. Ma erre nincs idő, nincs tanórai keret.

Egy rajzórán az volt a feladat: rajzolják le egymás portréját a gyerekek. A kisfiú társát „viccesen” rajzolta le, ami a „modellnek” rosszul esett. Egy pillanat alatt ökölharc alakult ki, még talán az is kiderült, ki ütött először. Megkérdeztem tőlük, miért nem beszéltek meg, mi a probléma, miért kellett rögtön ütni. A válasz: „Mert ez nem is jutott eszünkbe!” Aztán lejátsoztuk, hogyan lehetett volna „beszélve és nem ütve” megoldani a helyzetet. Szeptembertől talán több időnk jut a hit és/vagy erkölcsstan órán megbeszélni hasonló helyzeteket, rendet tenni a kis gyerekfejekben. Ha valami „nem jut eszünkbe”, bátran válasszuk az Szentírást, segít!

Balog Istvánné

Egy 1937-1943 között készült kép.
Fiatalokkal – talán épp Úrnapi körmenetkor.
Forrás: Beke József - facebook

VÉGRE TAVASZ!

Lehangoló a január, február! Még minden rozsdabarna. Még minden szemetes, - nem kicsit - még a hótakaró sem segít ezen.

Utazok Pestre vonattal, kocsival ide-oda az országban: mindenütt szemét!

Nem is értem, a települések közigazgatási határai miért nem számítanak tisztítandó felületnek?

Ha rend van körülöttünk, rend van a közérzetünkben is!

Ha rend van a lakásunkban, miért nincs igény a környezeti rendre?

Pedig, a szemetek között ott a természet!

Pestről lefele haladva a vonattal: ott a róna. Szabadon repülhet a tekintet olyan festményszerű színekkel, felhőformákkal, naplementével, hogy megállhatna a pillanat.

Járom a „Matyót” minden évszakban.

Rozsdaszíneket, dimbes-dombos hullámos terepet, zöld fenyős ligeteket látok. Fenyőillatot érzek, szél keltette fenyő susogást hallok.

ÉS: megjelent a tavasz!

Az első nagyon kicsi hófehér virágocskák képében. Hogy jól megnézhessem, le kell hajolnom hozzá.

Várjuk a színeket: élénk sárgákat, kékeket, halvány lilát...

Várjuk, hogy megtörje a csendet a tavaszi koncert!

Hívok mindenkit: gyalogoljon velem falunk környékére! Szükségünk van a közérzet ápolásra, egészség védelemre!

Madácsi Mária védőnő

NEHEZEBB, MINT GONDOLTAM

Dobó Márk egy soltszentimrei fiatal ember, aki jelenleg az Óbudai Egyetem Bánki Donát gépész- és biztonságtechnikai mérnöki karán tanul. Hogy jutott el ide, milyenek a mindennapjai, s még számos kérdésre kerestük a választ vele. Lássuk, mire jutottunk!

Mesélj az indulásról, hogyan készültél erre az egyetemre?

Az általános iskola befejezése után a Szily Kálmán kéttannyelvű műszaki középiskolába jártam és onnan sikeresen bejutottam az egyetemre.

Ez így nagyon egyszerűen hangzik, de beváltak-e a számításaid?

Sokkal nehezebb, mint gondoltam, szorgalmi időszak, vizsga időszak, a szakmai tantárgyak kemények. Az iskola 7 félévből áll, közben lehet pályázni az Erasmus ösztöndíjra egy vagy két félévre, amely külföldi tanulmányokat biztosít számtalan országban. Törökország, Portugália, Németország, Ausztria és még sok más hely lehet az úticél. Szakmai gyakorlat és nyelvtanulás céljából nagyon fontos lehet.

Mi a helyzet a kollégiummal, van elég férőhely?

Igen, három kollégium áll a rendelkezésünkre, de két félévente újra kell pályázni a helyekre. A szociális helyzet, iskola-lakóhely távolság, tanulmányi eredmények számítanak. Ahol én lakom, az egy tíz emeletes épület, szórakozási lehetőség van, Pub és étterem is található a kollégiumban.

Igen, ez lenne a következő kérdés,

talán a legfontosabb. Milyen szórakozási lehetőségek vannak az egyetemen?

Az egyetem természetesen gondoskodik a szórakoztatásunkról! Vannak jeges-és nedves estek, cserediákok istápolása és hajnalig tartó beszélgetések egy csöndes zugban. A sport is jelen van, lehet korcsolyázni, síelni, úszni (ingyenes bérletet biztosít a kollégium), teniszezni, és van sportlövészet is. Az iskolának profi hokicsapata is van. A szakmánkkal kapcsolatos szabadidős tevékenység is nagyon sokszínű. A térszathídépítő csapat többszörös világbajnok és már itthon is ismertek, Izsákon is rendszeres fellépők. Van pneumobil építő csapat (sűrített levegővel hajtott jármű), veteránautó építő csapat (az iskola tulajdonában van egy Ford T-modell is), Shell-eco maraton (1 liter üzemanyaggal megtett legnagyobb távolság verseny), Driftautó építő csapat. Ezek a szakkörök nagyon izgalmasak a megszállott mérnök jelölteknek.

Mi a tanult szakmád pontos megnevezése, és hol tudsz majd elhelyezkedni?

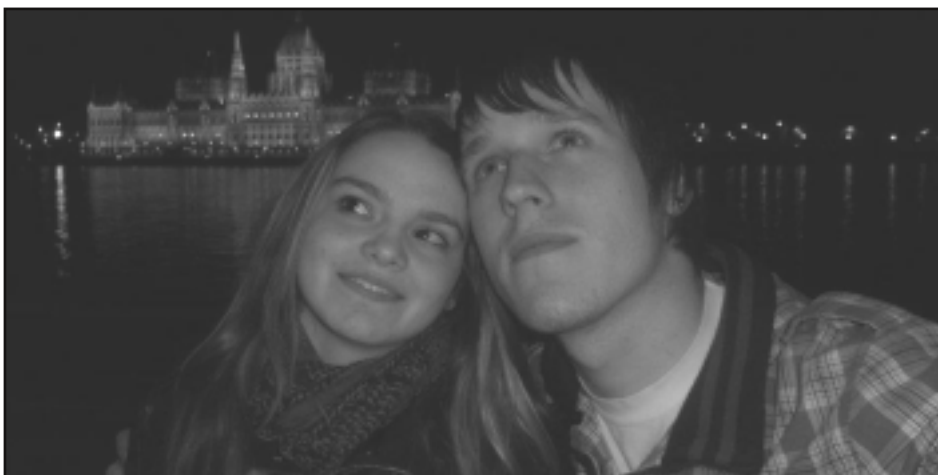
CAD-CAM, számítógéppel segített tervezés és kivitelezés. Autógyártás, fémmegmunkálás, 3D modellezés, ez egy nagyon keresett szakma. Külföldön is remek munkalehetőségek vannak.

14 éves korodban elkerültél Soltszentimréről, van vissza út?

A leendő szakmából adódóan nincs lehetőség a környéken elhelyezkedni, másfelé fog vinni az utam.

Köszönöm a beszélgetést és további sok sikert kívánok!

Sörösne Barna Csilla

Dobó Márk, és kedvese, Szabó Györgyi Budapesten.

HÁZIASSZONYI GONDOLATOK

Aktualitás a kertcskék elképzelése, előkészítése.

Most kell tervezni, megvalósítani konyhakertünket, hogy elegendő mennyiségű, és minőségű ételalapot tudjunk teremteni a család asztalára.

Érdemes kicsirkékre, malacra, egyéb háziállatra is gondolni.

Ha házilag vegyszermentesen – talajfertőtlenítő, gyomirtó, agresszív permetszerek nélkül termelünk, akkor nem terheljük szervezetünket mérgekkel!

Ha háziállatainkkal nem gyógyszeres, hormonos tápot etetünk, hanem szemes takarmányt, zöldet, gazat, akkor jó minőségű húsból főzhetjük ételünket!

Gondoljunk mindannyian családunk egészségére!

Tavasszal kell megalapoznunk a család egész éves élelmiszerének betelepítését!

Madácsi Mária

MŰVELJÜK KERTJEINKET

A címben nem Voltaire: Candide című művében felvázolt filozófiára szeretnénk utalni. Bár, ahogy Candide kiábrándul mestere, Pangloss optimizmusából, úgy fordulok én is szembe a mai, modernnek nevezett világgal – így, vagy úgy.

Ma mindenki befűvesíti a kertjét. Cserjéket, díszfákat ültet. Mert más is azt teszi. Kétségtelenül igaz, a zöld nyugtatja a szemet, s így jó a léleknek is. Jó hazatérni a zöldbe, s nem csinálni semmit.

Én most mégis kiások egy jókora darab fűvet. Télen kivettem egy tuját, és egy fenyőt. Egy fenyőt pedig jól felpuoltam. Borsót, sárgarépát, petrezselymet, paprikát, paradicsomot, babot vetek. Almát, szilvát, cseresznyét és barackot már tavaly ültettem. Jó lesz így is hazatérni. Sőt, jobb is, mint a füves kertbe. Locsolni úgy is kell, akkor miért ne haszonra. Mondják, nem olcsóbb, mint a bolti. Nem is drágább. S ami a legfontosabb, tudom, hogy mivel permeteztem.

Azt mondhatják, maradi vagyok. Ha ez maradiság, akkor az vagyok. De legalább tudom, mit eszek. Még nem késő az ásót elővenni!

Kéri Ferenc

SZALAY LÁSZLÓ: A SZENTIMREI HARANG

A török testvérnek nem volt kedvére a harangszó. Jobban szeretett a toronyablakból csak úgy üvöltözni: - Allah il Allah, Mohamed razul Allah, - és a többi. S ha megszálltak egy-egy szerencsétlen alföldi magyar helységet, első dolguk volt a toronyból a harangot lepiszkálni.

Mikor aztán elhordta őket az ördög, a megkönnyebbült magyarok megint csak fölhúzták a harangot a toronyba, s nagy vígan tovább harangozhattak.

- Kutya-kutyánszók, - vicsorogták a káromkodás ősapái, mikor valahonnét megint csak előhurcolta őket az ördög, - hát csak megint harangozgatott? Na várjatok csak... Azzal fogták a harangot, ráhúzták egy erős dromedár púpjára, behurcolták a rét kellős közepébe, - és elsüllyesztették.

Így a kedves török testvérek, akik olyan szívesen farsangoltak Magyarországon.

Mikor aztán visszavonhatatlanul örökre elvitte őket az ördög, keresték ám a megkopasztott szentimrei magyar testvérek ugyancsak az ő harangjukat a rétből.

Körülállták a csillogó lápot, s még a lábujjhegyekre is ágaskodva nyújtogatták a nyakukat:

- Vajjon merre lehet a mi kedves harangunk; hová süllyeszthették el a beste török testvérek?...

Sokan föltúrték az alsónadrágjukat, - a felsővel meg a csizmával nem kellett vesződni, mert azt emlékül magukkal vitték a beste török testvérek, - belegázoltak a vízbe és sóhajtozva keresték a harangjukat.

Igaz, hogy a szentimrei toronynak a hegye is le volt égve, mert nem szerették a hegyes tornyot a beste török testvérek, - de legyen csak meg a harang, majd építenek ők a toronynak is új födelet...

Csak hogy a harang nem volt sehol. Hiába keresték. Elsüllyedt az, csak a jó Isten tudná megmondani, hány ölnyi mélyen, az ingoványos rét közepén.

Mikor kibúsulták magukat a szentimreiek, - mert pénzök nem volt másik harangot venni, - úgy segítettek a dolgon, hogy az elárvult harangozó minden délben meg este fölbúccorgott a csonka toronyba s mikor kifujta magát, előbb az egyik, aztán a másik, majd a harmadik, negyedik

ablakon kihajolva, harangozás helyett elkezdett Dávid zsoltáiraiból énekelni. Harangozás híján ez is valami. Ha mingyárt a magas toronyablakból vékonyan eresztett is az a hang, akár csak a tücsök-trombita...

Elég az hozzá, hogy harmadik napon, - déli verőn, - ahogy András harangozó nagy szomorúan éneklésbe fogna, - bam-bam-bam - megkondult a harang...

Megrogyott a térde András harangozónak és csak kevés híja, hogy ki nem esett megrezzent kezéből az énekeskönyv.

Fordítja fejét fölfelé; nézi a harangot: Sehol!...

Csak a kongása-bongása; ringása-zúgása; méltóságteljes messzehangzó hangáradozása...

Szalad le András esztévesztve a lépcsőn és lelkendezve kiáltja:

- Halljátok? Halljátok?

Mindenki hallja. Hogyne hallaná. Az egész Szentimre. Az emberek állnak. Kezükből kiesik a szerszám. Arcukon megdöbbenés. Szemükben ijedtség.

- Hogyan? Hogyan lehet ez?

- Hát hol a harang, amely kong, bong? Amely nincs a toronyban, nincs sehol, mégis szól?

A legközelebbi község, ahol még van harang, száz mérföldre van innét. Onnét nem száll idáig a harangszó.

- Menjünk. Jöjjön mindenki. Keresjük meg a harangot...

És fölkerekedtek mind. Apraja, nagyja. Asszony, gyerek, ember. Egymáshoz bujva. Halálos izgalomban. Mennek a hang után...

Át erdőn, földeken, - dombokon, völgyeken, amerre harangoznak, harangoznak, harangoznak...

Egyszer csak nincs tovább: meg kell állni.

Előttük a rét. Az ő tündéres borzalmával. Az ő bevehetetlen birodalmával. Ahogy a tikkasztóan forró, napsütéses ég alatt, ezerzöldszínű pompájában, üdeségének lehelletében - álmodozik.

Imbolygó nádak... Zöld buzogányok... Sás kardok... Szittyóból szuronyok... Sárga virágok... Hinárból ágak. Evező növények... Növényből edények... Kék nefelejcsék... Zöld békalencse. Tarkázik. Pompázik. Hajbókol. Színtjátszik... Hol magánosan. Hol csoportosan. Egyedül. Csokorban. Elnyírtan. Bokorban...

És kong-bong, dong-zsong a harangszó...

Zenekar játszik: Pittyeg... Trillázik... Nádrigók... Bibicek... Hojszák... Meg gojzerek... Szárcsa kiáltoz... Vadkacsa szálldos... Sirályok sírása... Rétság víjjása... Békák ümmögnek... Ungolnak... Nyögnek... Bogarak zümmögnek... Szúnyogok dümmögnek... A szellő lendül... A nádas zendül... Sípolnak... Hárfáznak... Dobolnak... Flótáznak... Kolompok bongnak... Ostorok kongnak... Ménesek dobognak... Nyargalva robognak...

...és mindez a tömérdék hang, - forró, rekkenő, delelő kánikulában, - egybeolvad, összefonódik, hogy aztán szétömljék, - egy messziről jövő, méltóságosan kongó-bongó, ritmikusan rengő-ringó, - tökéletes harangozásban.

Ez a lápokból ütemesen kiáradó hangszongás, a tikkasztó hőségben párolgó rétek ezerféle hangjának orgonázó délibábja. S mint a szárazföldi délibáb a látás, - úgy ez a hallás gyönyörűségét szolgálja. De ritka jelenség, mint a fehérholló.

- Azok pedig ott, - Isten báránykái, - a bevehetetlen rét szélén térdrehullva hallgatják a fölkaroló, biztató, mindent ígérő, elsüllyedt, láthatatlan mennyei harangot, mely újabb küzdelmeikre újabb erőt, újabb reményeikre újabb hitet adott.

És otthagyták Szentimrét. És otthagyták a híres csonka tornyot. Amit Petőfi is megénekelt.

És ide költöztek, a rét szélére, a harangjukhoz. Megalapítván a ma is virágzó Csengődöt...

Forrás: mek.oszk.hu

A KERESZTÉNYSÉGRŐL*(Negyedik, befejező rész)*

Az biztos, hogy az első keresztény nemzedékek nagyon komolyan vették a Föltámadott Úrtól rájuk bízott egyetlen és legfontosabb feladatot: a missziós parancsot, az Evangélium hirdetését (vö. ApCsel). Ott és akkor nem egyedül uralkodó világnézet és vallás volt a keresztény hit, (bőven voltak riválisok – mint ahogyan most már korunkban és körünkben is), és jó ideig nem is volt jellemző a hívők sokasága, nagy számú mennyisége; inkább kis közösségek, még egy-egy városban is...

A másik tényező, amire érdemes felfigyelnünk, hogy az evangélium meghirdetését, a missziót, a „közlést” nem egyedül, magányosan végezték, hanem a közösség evangelizált... Következésképp egyaránt fontos volt az Egyház, a helyi közösségek belső élete és kifelé, mások felé, a környező társadalom felé irányuló hatása... Következésképp ma is, nekünk is, ugyanolyan fontos kell, hogy legyen...

Ferenc pápa, Jézus Krisztus új helytartója.

Van azonban különbség az akkori és a mostani szellemi-lelki (és erkölcsi) közeg és körülmény között. Az Ókorban sokkal inkább jellemző volt, mint ma, hogy sokan keresték életük értelmét, a létezés titkát... Voltak is vallások bőven, amik azután ilyen-olyan válaszokat kínáltak ezekre az alapvető kérdésekre. Mondhatjuk, hogy az ókori emberre sokkal inkább jellemzőbb volt a holisztikus gondolkodás (az egészre, az alapra, a lényegesre, fontosra irányuló átfogó gondolkodás), mint korunk embereire. Ma

mintha megfáradt és elöregedett volna az emberi szellem. Éppen ezért a görög-római kultúra nagyon hamar észrevette, hogy a kereszténység a „pogány”-nak nevezett szellemi örökségből nem a vallást, a vallásos vonalat vagy területet igényelte magának, hanem a filozófiát, a bölcselést, a helyes és igaz gondolkodást, az intellektuális becsületességet és erőfeszítést... (Vö. például az ókori keresztény apologéták /hitvédők/). Miért? Azért, mert a gondolkodó és kereső lélek és szellem alkalmas a hit befogadására. („A hit kereső értelem” – mondta Szent Ágoston /358-430/). Úgyis hívták a filozófiai örökséget, hogy „praeparatio evangelica” = az evangélium előkészítője, előkészítése. A hit ugyanis – és most a hit éve van! – ajándék, kegyelem = Isten szeretet hatalma. Ámde a kegyelem nem lerombolja, hanem feltételezi és erősíti, megnemesíti a természetet, a természetet. Megragadja az ember erőfeszítését és váltja ki belőle a hit aktusát. Tehát ilyen szempontból és erről az oldalról nézve az első keresztény nemzedékeknek könnyebb dolguk volt az evangélium hirdetésével, mint nekünk. Úgyis mondhatnánk, hogy nemcsak jobban előkészült volt az ókori ember az evangélium befogadására, mint a mai, hanem a szó szoros értelmében „kikészült”. Hiszen volt a komoly kérdés a létezés értelmére és alapjára, de választ nem kapott. (Vö. péld. Ef 2,12: „...remény híján és Isten nélkül éltek...”; 1 Kor 12,2: „...néma bálványok elé hajszoltak titeket...”). (Persze azért – ahogyan már említettem – sokan, sokkal többen voltak a pogány vallások követői, mint a gondolkodók és a keresztények...) – A pogány vallások és általában a vallásosság kritikája korán megjelent a görög kultúrkörben. Kolophonai Xenophanész (körülbelül Kr. e. 570-475) az első, aki kritizálja, bírálja az istenségeket – emberek találmányai stb – és a pogány vallásosságot. (Nem ide tartozik, de érdekességként megemlítem, hogy ebben az időben él és működik a babiloni fogságban egy Izaiás köréhez tartozó próféta, „Másod-Izaiás”, aki állandóan üzen a „szigeteknek, a népeknek”. Egyértelműen erre vonatkozik...) Igen ám, de választ ők sem tudtak adni... Ellenben a keresztények pontosan azzal hírrel (evangélium = jó hír, örömhír) jelentek meg ebben a szellemi

közegben, hogy Jézusban, a Föltámadott Úrban szabad utunk van az Istenhez... És persze az átélt tapasztalat volt az, ami biztosította, hogy szavuk nem üres beszéd... Vagyis a pogány társadalom egész egyszerűen más embereket („új ember”), más életmódot és életvitelt, másfajta emberi kapcsolatokat és erkölcsöt, más közösségeket látott, és más beszédet hallott, illetve egészen más közösségi légkört tapasztalt... Az Egyház kontraszt-társadalom volt a nagyobb világi társadalomban... (Evangéliumi egyházkép vagy egyház-modell). Természetesen korunkban is történtek kezdeményezések a változásra. (A megváltozott körülmények megváltozott cselekvést igényelnek). Ilyen volt a II. Vatikáni Zsinat (1962-1965), az utána következő ún. püspöki szinódusok, és a különböző vatikáni rendelkezések. Ez utóbbiak közül az 1971-ben kiadott „Felnöttek beavatása a kereszténységbe” című rendelkezést említem. Ez visszaállította a katekumenátus intézményét a megkeresztelkedni akaró felnőttekre. Nálunk, Magyarországon ez úgy csapódott le, hogy 1998-ban ebből kivették azt a részt, ami a szertartásra és közvetlen előkészületre vonatkozik. (Nyilván nem lehet egy jó másfél évezredes múltat így figyelmen kívül hagyni, nem is lett belőle úgyszólván semmi). A másik kezdeményezés az ún. egyházmegyei zsinatok (szinódusok) volt, itt nálunk, a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegyében 1994-2000-ig. Jól indult, de – a többi egyházmegyéhez hasonlóan – ma már nem is beszélünk róla... Vannak továbbá evangelizációs kurzusok... - És mivel kezünk ügyébe esik a háritás, ezért sok mindenről nem tehetünk... Amit azonban megtehetünk és meg is kellene tennünk az, hogy elkezdjük újra tanulni az Evangéliumot. Ami a földön járt Jézus, a Föltámadott Úr, és az első Pünkösöd volt az apostoloknak és tanítványoknak, az nekünk most a Szentírás olvasása, a szentségek, az egyéni és közösségi imaélet, a közösségi ünneplés (liturgia), a lelki vezetés és elmélkedés... Az ugyanis biztos, hogy a keresztény életben a mindent meghatározó és eldöntő kiinduló- és középpont a Jézus-kapcsolat, a Jézus-tapasztalat... Ha imaéletünkben helyet kap Isten Szavának (Igéjének) rendszeres, folyamatos, állandó hallgatása, akkor

Folytatás a 9. oldalon.

Gyerekeknek**MÓRA FERENC:
MADARAK ISKOLÁJA**

Egy kisfiú nagyon szeretett volna fecske lenni. Azt hiszitek, talán szünyogpaprikásra éhezett? Ó, dehogy! Azért, mert azt hitte, hogy akkor nem kell neki tanulni.

Nohát, szerettem volna, ha tegnap látta volna ez a kisfiú, amit én láttam. Azt láttam, hogy hogyan tanítja a nagy fecske a picit röpködni. Fecskeanya kiparancsolta a fiókáit a fészekből a tornác párkányára. Úgy gubbaszkodtak ott a buksik, mint az iskolás gyerekek a padban. Fecskeapa pedig kiült az eperfára, és onnan parancsolgatott:

- Gyerekek, csak csicseri! Bátran csak, ficseri!

Hárman szót is fogadtak, és átlibbentek fecskeapához. Hanem a negyedik buksi csak lihegett, pihegett, a szárnyát is megemelte egy kicsit, de aztán csak visszalépett a párkányra. Csicssergett keservesen, hogy a röpködé nem neki való tudomány.

- Nem szégyelled magad? - koppantottá meg fecskeanya a feje búbját. És taszitott rajta a szárnyával akkorát, hogy nyaklevesnek is beillett. Erre aztán mégiscsak szárnyra kapott a buksi.

- Messze, messze, messze? - kiabált kétségbeesetten, ahogy a levegőben bukdácsolt.

- Erre, erre, erre! - biztatták az apja meg a testvérkéi az eperfáról.

Tízszer tették meg az utat egy délelőtt a kisfecskek a tornácra az eperfáig meg vissza. Akkor aztán az öregek azt mondták, hogy elég ennyi tudomány egy napra. Másnap azonban már a háztetőre is kihozták a fiatalokat. Harmadnap pedig már a szomszédban kóstolgatták a legyet, hogy ott jobb ízű-e, mint nálunk.

Azt is láttam már, mikor a gólya tanította a fiát békát enni. Az anyagólya röpködt előre a békával a csőrében, a fia utána. Kétszer-háromszor megkeverték a kéményt, akkor az anyamadár följebb röpködt, és kiejtette csőréből a békát. A gólyafióknak röpködében kellett ezt elkapni. Ha nem sikerült neki, akkor az anyja megbúbozta.

Tyúkanyónak is sok baja van a csirkéivel, míg kitanítja velük az iskolát, mert a kiscsirkének is nehéz feje van kezdetben.

Bizony, bizony, mindenkinek tanulni kell, ha tudni akar!

**ÁPRILY LAJOS:
ÚJ CINKESZÓ**

Köd és mínusz tíz. Február.
De az a "kicsicsúr"-madár
nagyvígan fittyet hány neki
s picit gitárját pengeti.
Nem lát eget, nem lát napot,
nem érez olvadás-szagot,
köd gomolyog, köd tornyosul,
tollára permetegje hull,
de ő csak szól, csak zöngicsél.
Ki bátorítja, mire vár?
Alusznak még a vak csirák.
Azt várja tán, hogy egy bohó,
kíváncsi és hamarkodó
avar-takarta hóvirág
csukott szemét kinyissa?
Kicsi madár,
te drága, drága optimista!

2

Tudom, megnő s megárad majd a fény,
pacsirtát röppent ég felé a rét,
dalok fakadnak zöld ágak hegyén
s hallom völgyünk wartburgi versenyét.

Aranyálinkó, nyaktekeres, rigó,
kakukk, pintyöke, gerle versenyez:
a növekedő fényben ragyogó
új forradalom ujjongása ez.
Olyankor hallgatsz, éber cinkeszó,
s ha szólsz, a hang a nagy koncertbe
vesz. -

De te voltál az első hírhozó,
te zengted itt,
hogy elmúlnak tirannusok, telek.
S míg a világszél foszlását lesem,
kicsi madárkám, így köszöntelek:
bátorítóm, poétám, váteszem!

**MÓRA FERENC:
BÚCSÚZIK A RIGÓ**

Harmatot hullajtó halovány hajnalon
feketerigó fűj furulyát a gallyon.

"Az ég fényesedik, harmat
permetezik,
távol hegyek ormán tavasz ébredszik.

Virágszagú szellők vígan
fűjdogálnak,
üznetét hozzák tölgyerdő hazámnak.

Ibolya kék szeme nyílik,nyiladozik,
galagonyabokrok rügye fakadozik.

Lombosodó ágán moharuhás fáknak
asztala terül már az égi madárnak.

Ahol kiteleltem, itthagynom a várost,
tölgyerdő hazámba hazamegyek
mármost:

Ágról ágra szállni, vígan muzsikálni,
magas fák hegyében magamat
hintálni.

Erdő sűrűjében fészket rakogatni,
füstös fiókákat füttyre tanítgatni."

Harmathullogató halovány hajnalon
ilyen búcsút mondott a rigó a
gallyon.

Felnőtteknek**JÓZSEF ATTILA:
HARMATOCSKA**

Gugolva ringadoz
a málnató, meleg
karján buggyos, zsíros
papíros szendereg.

Lágy a táj, gyöngy az est;
tömött, fonott falomb.
Hegyek párája rezg
a halmokon s dalom.

Hát dolgoztam híven,
zümögve, mint a rét.
Milyen könnyű a menny!
A műhely már sötét.

Fáradt meg együgyü,
vagy tán csak jó vagyok
s reszketek, mint a fű
és mint a csillagok.

<<<

Színező
Elő a színes ceruzával!

ÁPRILY LAJOS:
BORÚRA FÉNYT VÁRJ

1
Mogorva vénség, morcos tél-hava.
Olykor komor gondokban sincs hiány.
Borúra fényt várj. Mi lenne, ha ma
belebbenne egy víg tavaszi lány?

2
Ki küldené? Egy déli part vidéke?
S milyen lesz? Botticelli lány-alak?
Rám sugarazna tündér szökesége,
s én egy szót mondanék csak:
Vártalak.

RADNÓTI MIKLÓS:
VÁLTOZÓ TÁJ

Tócsába lép a szél
fütytyent és tovafut,
hirtelen megfordul
s becsapja a kaput.

A tócsa lapon
pislant s a lusta fák
madaras szájukat
hirtelen kinyitják.

Összevissza zaj lesz,
még a lomb is mormog,
épülnek a porban
porból kicsi tornyok.

Megáll az úton a
mókusbarna barát
és fölötte barnán,
egy mókus pattan át.

Aztán figyelmesen
mi mozdult: megmered,
a táj nagy kalapként
hordozza az eget.

Mire újra mozdul,
csaknem minden nyugodt,
bokorba bútt a szél
s aludni készül ott.

Nevetni kész a rét,
mosolygós és kövér,
gyöngén ring ahonnan
asszonyom jöddögél.

Meglát, szalad felém
a fű közt és a nap
szétfutó hajába
arany csíkot harap.

Körben egyre tisztul
és folyton csöndesül,
az elkergetett fény
mindenre visszaül

és mi nagy kalapként
hordozta az eget:
fedetlen áll a táj
s felhővel integet.

JÓZSEF ATTILA:
CSÓKKÉRÉS TAVASSZAL

Márta, hajad,
Bronz-ajakad
Kéri s lázad a vágyam
Illatozó
Vészt okozó
Csókba lehelni be lágyan.
Megremegő,
Hú szerető
Karbon ölelni igézve,
Édes ölon,
Rózsátövön
Szép szemeket megidézve.

Retten a lomb,
Zöldel a domb -
Arra szaladnánk ketten,
Reppen a szél,
Csókra beszél,
Dalra kel önfeledetten,
Véle dalol
Itt valahol
Szív-körülöttem a vérem:
Csend, Kicsi, csend!
Így, ez a rend -
Most csak a csókod kérem.
Vízgyöngy a kis levélen,

KOMJÁTHY JENŐ:
ÁLOM

Villám a fegyverélen,
Sugár a rózsaszálon,
Csók pírja gyenge vállon,
Mi édes és mi szép,
Mi nesztelen, ha lép,
Egy szóval: álom.

A KERESZTÉNYSÉGRŐL

Folytatás a 7. oldalról.

történik elmozdulás, enélkül azonban biztos, hogy nem... Amit ma általában tapasztalhatunk magyar népünk életében, hogy ti. most már hosszú idő óta állandóan kimentí, felmenti, kimagyarazza magát és ki-bejár az egyházba-egyházból tetszése szerint – ebből csak bomlás, gyengülés, sorvadás, fogyás stb lesz, de semmi jó... A kereszténységet csinálni kell, egyéni- leg és közösségileg... És ahogyan csináljuk, amit csinálunk következményekkel jár, hozadéka van. A pillanatnyi helyzet nem egyedül és kizárólag a szellemi igénytelenséget hozta magával – az elmúlt 60 év -, hanem azt is, hogy saját sorsunkat,

Ha vére, húsa nincs is,
Ha mesebéli kincs is,
Mégis csak szép az álom.
Gyönyör reng annyi tárgyon,
Virúl dús való,
Vérünket forraló:
De szebb az álom.

Nem durva, nem rikító,
Gyöngéden mámorító,
Csillám a hatyu vállon,
Egy lopva-csók a bálon,
Egy percnyi végtelen,
Az égbe nyúlt jelen:
Az édes álom.

S az élet kéje, gondja,
Mikéntha egybefolyna,
Az út s a könnyű lábnyom,
Szín, hervadás a tájon,
Szerelem és tavasz:
Egy perc csak, egy arasz,
Csak kurta álom.

Álmokbul összeszöve
Az élet szemfedője:
S mi úr a többi álmon,
Dicsfény a szalmaágyon,
Ha majd az óra üt,
Haló szemekre üdv:
A hosszú álom.

A büszke hír sugára,
Mi fényt vetett utára,
Mint rózsapír a lányon,
Eltűnik égi szárnyon.
A kéj, a fájdalom,
Az élet és dalom:
Minden csak álom

Irodalmi összeállítás:
Sáriné Gubacsi Éva

nemzetünk, országunk sorsát illetően is komoly tévedésben vagyunk. Azt kívánom, hogy legyen az idei Húsvét új életre támadás (ébredés) mindnyájunk számára. Szeretettel.

*Kovács Sándor
plébános*

A LABDARÚGÁSRÓL

Tisztelt labdarúgást szerető olvasóink!

Megkezdjük a felkészülést a 2012-2013 szezon tavaszi fordulóra!

Az első két mérkőzésen még eléggé foghíjasan játszottunk Szabadszállással, téli, rossz körülmények között. Az első mérkőzésen 3-1 arányban, a másodikon 7-3 arányban vereséget szenvedtünk. Ezek után szerencsére már komplett csapattal tudtuk felvenni a versenyt Tabdi egyesületével. Szerencsére több volt játékosunk és az új igazolások is bekapcsolódtak a munkába. Kovács Józsi újra csatásorba állt, Balog Csaba elvégezte a főiskolát kiváló eredménnyel, ezúton is gratulálók neki az egyesület nevében, Varga Attila is elkezdte a munkát

majdnem egy éves sérülés miatti kihagyás miatt, és Bódis Tibor és Bence is hadra fogható. Valamint leigazoltuk Andó Viktort Izsák, Pandur Gábort Kakucs, Varga Alpárt Ágasegyháza, és Progli Istvánt Szabadszállásról. Így Tabdi ellen már azért küzdöttek a srácok, hogy minél közelebb kerüljenek a kezdő 11-hez. Az eredmény önmagáért beszélt, ameddig az őszi szezonban hazai pályán vereséget szenvedtünk 2-1 arányban, addig most a 6-1 sima győzelem, ami akár nagyobb arányú is lehetett volna. Majd újra Szabadszállás, 4-4 olyan körülmények között, hogy az eredmény inkább az ellenfelünkre nézve kedvező, hiszen végig vezettünk a mérkőzésen. Két felkészülési összecsapás van még hátra március 3-án és 10-én Csengőddel oda vissza alapon

megmérkőzünk 14:00 órától. 3-án Csengődön, majd azt következően hazai pályán. Az már most megállapítható, megerősödött a csapat az őszihez képest, és ha elkerülnek bennünket a sérülések, szép tavasz elé nézünk.

A Bozsik programban a felsős fiúk 2 győzelemmel és 2 vereséggel a 3. helyen várják az összesített folytatást. Az alsós fiúk, sajnos egy kicsit gyöngébben szerepeltek, de ez leginkább annak tudható be, hogy ameddig nálunk 3. osztályosok játszanak zömében, az ellenfelek 4. és 5. osztályos gyerekekkel voltak jelen tornán. De az összesített eredmények alapján így is a 8 csapat közül a 4. helyet foglaljuk el. A leány csapattal március 3-án megyünk a tornára.

Bozó Zsolt szakosztályvezető

SOLTSZENTIMRE TAVASZI MENETRENDJE

Az első fordulót - a hóhelyzet miatt - az MLSZ későbbi időpontra halasztotta.

2013.03.17	vasárnap	15:00	SOLTSZENTIMRE KSE	- JÁSZSZENTLÁSZLÓ SE
2013.03.23	szombat	15:00	TABDI KSE	- SOLTSZENTIMRE KSE
2013.03.31	vasárnap	15:00	SOLTSZENTIMRE KSE	- VADKERT FC
2013.04.14	vasárnap	16:30	SOLTSZENTIMRE KSE	- BÓCSAI BL SE
2013.04.20	szombat	17:00	ORGOVÁNY KSK	- SOLTSZENTIMRE KSE
2013.04.27	szombat	17:00	KISKUNHALASI SPARTACUS	- SOLTSZENTIMRE KSE
2013.05.05	vasárnap	17:00	SOLTSZENTIMRE KSE	- SZANKI OLAJBÁNYÁSZ SE
2013.05.12	vasárnap	17:00	CSENGŐD SE	- SOLTSZENTIMRE KSE
2013.05.19	vasárnap	17:00	SOLTSZENTIMRE KSE	- FÜLÖPJAKAB SE
2013.05.26	vasárnap	17:00	TÁZLÁR SC	- SOLTSZENTIMRE KSE
2013.06.02	vasárnap	17:00	SOLTSZENTIMRE KSE	- CSÖLYOSPÁLOS FSE
2013.06.08	szombat	17:00	FÜLÖPSZÁLLÁS SE	- SOLTSZENTIMRE KSE

EGY KIS FOCINOSZTALGIA

1995/1996. Megye II. osztály

Északi csoport

1995 nyara nagy változásokat hozott a szentimrei labdarúgás történetében. A régi klubvezetés Turú László elnökkel együtt lemondott, egy darabig kétséges volt a jövő. Végül július elején körvonalazódnak a dolgok, Kádár István, az addigi főszponzor, elvállalta a foci szakosztály elnöki posztját, és vele egy új irányítótestület került a szentimrei foci élére. A csapatnál is az előző évi szereplésnek, no meg a bizonytalanságnak köszönhetően nagy a játékosmozgás, teljesen kicserélődik a csapat! Távozott Herczeg Lajos, Kovács János, Csengődi Mihály, Dusnoki János, Palla Gábor, Papp István, Katzenbach Tibor, Gombár Zsolti és a fülöpi „fekete légió”. Érkezett: hazatért Csengődről az

ifiből Kovács Dodi, Czákó András és Pasztendorf Gabi. Csengődről érkezett kölcsönbe Németh István és Tabdiról hazatért (hivatalosan is) Mózer Feri, aki elvállalta a csapat játékos-edzői posztját is. Alapvető probléma már ott kezdődött, hogy látható volt, hogy a távozók helyére csak kevés futballistát sikerült leigazolni.

Július 17-én az első edzésen örömmel nyugtáztuk, hogy 22-en voltunk, bár ennek 75%-a ifista volt. Az edzőmeccsek sem sikerültek fényesen, Izsák-Soltsszentimre 8-0, Tabdi-Soltsszentimre 4-0.

A kezdésre az alábbi keret készült: Mózer Béla Ferenc (játékos-edző), Sallay György, Antal János, Nagy Rudolf, Andó István, Andó Csaba, Cseh-Szakál Péter, Kupcsa József, Gémesi Zoltán, Markó Viktor, Janosics Zoltán, Németh István, Moharos István, Czákó András, Kovács

József, Mózer Csaba, Bozó Csaba, Kiss Tamás, Pasztendorf Gábor.

Az első bajnokira augusztus 20-án került sor Tabdi ellen. Mózer Feri az első félidőben kiállítatja magát egy hülyeség miatt, és ez egy tabdi szintű csapat ellen nagy hátrány. Sajnos sima vereség a szezonnyitón. Soltsszentimre-Tabdi 0-3

2. forduló, irány Ladánybene. Hát csúnyán beleszaladunk, sajnos a tavalyi év kezd el kísértetni. Ladánybene-Soltsszentimre 7-2 (Gól: Nagy R., Mózer F.)

Jön az eddig 2 győzelemmel és 10-1-es gólkülönbséggel álló Dunavecse. Az első félidőben jól tartjuk magunkat, bár a vecsei kapura nem igazán tudunk veszélyt jelenteni. Az erőnket felemészti a védekezés, de ekkor ez még tökéletesen működik. A folytatásban megjön az első gól, és ahogy

Folytatás a II. oldalon.

Folytatás a 10. oldalról.
ez a tavalyi idényben, valamint idén a későbbiekben is többször előfordult, a csapat összezuhan. A tisztes vereséget sem sikerül elkerülni, a vége egy ötös hazai pályán. A meccs végén üvöltözés, veszekedés az öltözőben, hát igen, ez még nagyon nem volt egy kész „csapat”. Több poszton is szükségmegoldások voltak, sok ifista volt bedobva a „mélyvízbe”. Soltsszentimre-Dunavecse 0-5

A 4. fordulóban Nyárlőrinc-re utaztunk. Sajnos folytatódik a mélyrepülés. Nyárlőrinc-Soltsszentimre 6-0

2 fontos forduló következett, amely erőt adhatna a csapatnak és elindíthatná a gödörből. A szintén az alsóházhoz tartozó GAMF és a Dunaegyháza következett. Szeptember 17-én hazai pályán a főiskolásokat fogadtuk. Idegenlégióként 2 játékos hozunk Csengődről a mai meccsre: Király Robit (Pudeket) és Udvardi Ricsit. Mindketten rúgnak 1 gólt, de ez ma kevés. 1. gól: Az első félidőben Udvardi Ricsi jobbról, laposan guruló, átlós lövéssel kilövi a jobb alsó sarkot. 2. gól: A második játékrészben Pudek fordulásból, 1 méter magasságban a kapu bal oldalába bombáz. A második félidő vége felé Mózer Feri addig provokálja a kecskeméti középhátvédet, míg az ököllet leüti Ferit a 16-os vonalán. Piros lap a jutalma, de így sem tudunk újabb gólt löni. Kikapunk 4-2-re, még mindig nincs meg az első pont, egyre mélyebbre kerülünk a gödörben. Soltsszentimre-GAMF 2-4 (Gól: Udvardi R., Király R.)

Dunaegyházi látogatás: A hazai ificsapat kilenc emberrel játszik. Három év után előkerül Szabó Szabi, és rögtön rúg is egy gólt. (A meccs alatt Mózer Feri végig "Gyerünk Hízó!" kiáltásokkal biztatja Szabót.) Ifi eredmény: Dunaegyháza-Soltsszentimre 3-9. A felnőttderbin szoros meccset játszunk, de továbbra sincs meg a pontszerzés. Pedig jól kezdődött: Bozó Csaba a felezővonalon túl, másfél

méteres lesen állva kap egy jó indítást. Végignyargal a teljesen üres hazai térfélen, és 15 méterről jobbal a jobb alsó sarokba lö (0-1)! Egy hazai támadás során egy jobboldali beívelést Marek magasra felugorva két kézzel megfog, de mielőtt lehúzhatná a labdát, a háta mögé ejti azt, és a leghamarabb eszmélő dunaegyházi csatár elcsúszva a hálóba kotorja a lasztit (1-1). A végére még egyet rúgnak, így otthon tartják a 3 pontot. Tavaly a 6. fordulóban tört meg a jég (akkor jött a GAMF elleni győzelem és az első 3 pont), most lementek az alsóházi rangadók és még mindig pont nélkül állunk! Dunaegyháza-Soltsszentimre 2-1 (Gól: Bozó Cs.)

Október 1-én a régi rivális, Szabadszállás érkezik hozzánk. A támadójátékunk ismét nem csillog, nem sikerül gólt szereznünk. A II. félidő közepén Mózer Feri egyszer csak minden indok nélkül lecsereéli Németh Pistát, amit senki sem ért. A vendégek kétszer betalálnak, így ők távoznak 3 ponttal gazdagabban. A Szabadszállási Honvéd igencsak gyenge volt, de mi még gyengébbek vagyunk. Soltsszentimre-Szabadszállási Honvéd 0-2

A 8. fordulóbeli Kiskunmajsai kirándulás sem kecsegtetett túl sok jóval. Az ifi 4-0-ra kikap, ekkorra már jelentős részük a nagycsapatban játszik. Kb. 10 perc után esik az első gól. 3-0-s félidő után a vége 7-0 (nem ide)! Végig semmi közünk az egész meccshez, talán ha kétszer járunk a hazai kapu táján. A tudósítás szerint a majsaiak az utolsó három fordulóban 26 gólt lőttek és mindössze hármat kaptak. A meccsen a hét gól mellett még öt(!) kapufát is lőttek, ráadásul a szentimrei csapatból az újság Marekot, vagyis a kapusunkat emelte ki! Mi lett volna ha nem véd jól és a kapufák bemennek, azt hiszem rossz belegondolni is! Kiskunmajsa-Soltsszentimre 7-0

Folytatás innen!

Andó István

NE ENGEDJÜNK 48-BÓL

„... a koronák és trónusok csak addig állhatnak fenn,
míg a népek szegények, tudatlanok.”
(Táncsics Mihály)

Nemzetünk legnagyobb harcát vívta 1848-ban. Politikusaink, művészeink a társadalmi fejlődés következő fokára vezették a nemzetet. Hősi harcukkal jelentős eredményeket értek el hazánk fejlődésében.

Mi lett volna, ha Jókai elhurcolódik Magyarországról, s mint neves író becsmérli hazáját szerte a világban? Ha Táncsics külföldi lapokban-újság-cikkekben pocskondiázza nemzetét? Ha Petőfi messzire utazván adott volna tanácsot, mit kell itthon csinálni s közben gyalázza hazáját? Ha Kossuth a Habsburgokhoz törleszkedett volna árulkodva, honát káromolva egy csöppnyi függetlenségért? Sajnos ma megteszik az „örökösök”. Az akkori egyetemi ifjúság is felismerte: a történelmi továbblépés, a polgáriasodás elkerülhetetlen, halaszthatatlan. /Nem „egyetemet foglaltak” bánatukban, mert „röghöz vannak kötve”! Jól megtanulták mai ifjaink: a kölcsönt csak a bankoknak kell visszafizetnünk, az államnak nem jár vissza, ha kitanított és tudásukat máshol hasznosítják./ Cselekedtek, harcoltak - értünk - az ifjú lét szenvedélyével. Táncsics gondolata ma is aktuális sajnós.

A szegénység a kisebbik baj, többet ártunk magunknak tudatlanságunkkal és nagy árat fizetünk érte. Sötétben tapogatózva nem látunk magunk körül semmit, hogyan siklik ki kezünk közül életterünk s válunk az új honrablók szolgálivá. Ebben a „mélyen és nagyon antiszemita” országban új zsinagóga épül, és kóser ételeket reklámoznak a köztévén.

Feladatunk: méltó örökösei lenni a 48-as hősöknek, s hazánkat megőrizni nemzetként utódainknak!

Balog Istvánné

ISMÉT PETŐFI-TÚRA

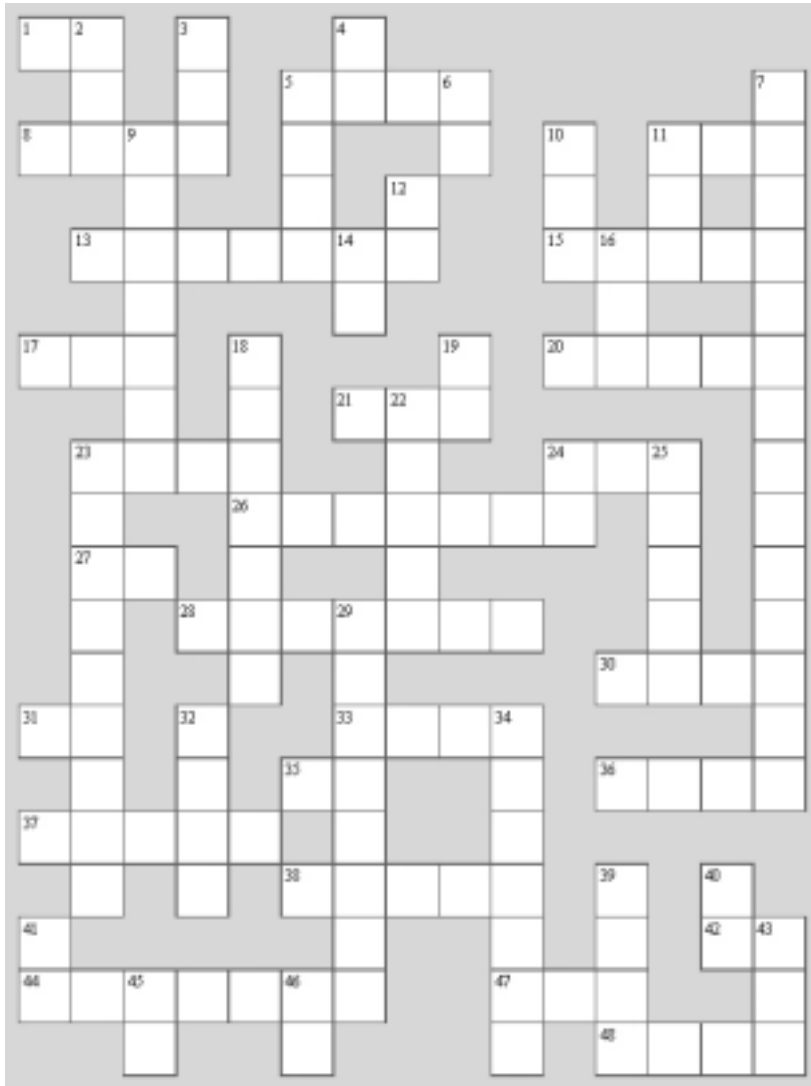
2013. április 6-án, szombaton rendezik meg a Petőfi-túrát, immár tizedszer.

A túra 40 és 70 km-es mezőnye áthalad Soltsszentimrén is. Ezen kívül még 20 km-en várják a túrázni vágyókat. A szentimrei fiatalok már most készülnek a megmérettetésre. A 40 km-es táv nevezési díja 1200 Ft, amiért pólót, emléklapot, és egyebeket adnak. Túrászunk együtt! Töborzás a Facebook-on!

Kéri Ferenc

SUDOKU ÉS MÁS REJTVÉNY A HÉTKÖZNAPOKRA - MINDENKINEK

Vízszintes

Függőleges

1. Balázsovcics Lajos	2. Becézett női név
5. Becézett női név	3. Soltszentimre egyik utcája
8. Tejtermék	4. Személyes névmás
11. Abál	5. Fajta
13. Akar	6. Soós Imre
15. Csillagjegy	7. Megyeszékhely
17. Madár	9. Becézett női név
20. Folyónk	10. Állat
21. A hét törzsfő egyike	11. Igeköto
23. Becézett női név	12. A széken foglal helyet
24. Becézett női név	14. Fejünk felett van
26. Fiatal harcos	16. Török rang
27. Személyes névmás	18. Becézett női név
28. Az egyik bolygó	19. Nyújt
30. Madár	22. Állat
31. Személyes névmás	23. Ajánl
33. Zár	24. Igeköto
35. Személyes névmás	25. javasol
36. Évszak	29. Botrány
37. Régi foglalkozás	32. Főz
38. Becézett női név	34. Becézett női név
42. Galla Miklós	39. Adag
44. Foglalkozás	40. Súlymérték
47. Csillagjegy	41. Személyes névmás
48. Folyónk	43. Becézett női név
	45. Ez a nap
	46. Igeköto

	8	5		2	6	3	7	
6		4			3		2	
	1							6
2	5			8		9		1
	6						5	
8		9		1			3	7
4							9	
	3		4			7		2
	9	7	3	6		8	4	

6				7				4
					9		6	5
			6	1		2	7	
		6						
8	7	5				1	9	6
						7		
	3	4		2	1			
9	2		5					
1				4				7

A kitöltéshez használható számok: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9.

Minden sorban mind a kilenc különböző számnak szerepelnie kell, tehát egy szám egy sorban csak egyszer fordulhat elő.

Minden oszlopban mind a kilenc különböző számnak szerepelnie kell, tehát egy szám egy oszlopban csak egyszer fordulhat elő.

Minden vastag vonallal határolt mezőcsoportban (négyzetben) mind a kilenc különböző számnak szerepelnie kell, tehát egy szám ezekben is csak egyszer fordulhat elő.

Soltszentimre Ma

Megjelent 100 példányban.

Felelős kiadó:

Kéri Ferenc

Szerkesztő bizottság:

Balog Istvánné, Sörös Józsefné, Kéri Ferenc

Origo Nyomda Kkt. Kecskemét

HU ISSN 2061-4713

9 772061 471006